

Bilag til Bet. o. Lovf. om Navigationsundervisningen og om Sønøringen.

Grund, at Navigatørerne praktisk set er udelukkede fra at søge de Uddannelsesanstalter, Højskoler og lignende, der staar aabne for alle andre.

5) *Forsvarligheden af de nuværende Navigationseksaminer.*

Det er ovenfor under Punkt 1 paavist, hvilket Misforhold der bestaar mellem vore nuværende Navigationseksaminer i Sammenligning med de tilsvarende i det nærmeste Udland, og det Spørgsmaal kan derfor ikke lades ubesvaret, hvorledes de nugældende her i Landet foreskrevne Navigationseksaminer maa vurderes i absolut Maal.

Idet Handelsministeriet overfor dette Spørgsmaal paa ny maa erindre om, at den almindelige Styrmandseksamen efter Loven af 30. Marts 1892 — naar bortses fra Stillingerne som Fører i Udvandrer-skibene — tillige er vor eneste obligatoriske Eksamen for Skibsførere, skal man udtale følgende med Henblik paa denne Eksamen:

Det fremgaar af det Kommissorium, der medgaves Navigationskommissionen af 11. Januar 1904, at Marineministeriet som den daværende Overledelse af Navigationsvæsenet allerede paa det nævnte Tidspunkt maatte anse denne Eksamen i flere Henseender som en utilfredsstillende Skibsførereksamen. Det ligger derhos i Sagens Natur, at den siden da forløbne Aarrække kun kan have ladet dette Forhold fremtræde i stadig mere udpræget Grad, og det af Navigationsdirektøren i det oftnævnte Indlæg fremdragne Omraade, Kendskab til Motorer, er saaledes kun et enkelt af de Punkter, der viser, at Fordringerne ikke er tidssvarende; med samme Berettigelse vilde man, for at blive paa beslægtede Omraader, f. Eks. kunne nævne, at et for Navigatøren saa betydningsfuldt Spørgsmaal som det maskinfremdrevne Skibs Manøvreerne med de dermed i Forbindelse staaende Forhold lades uomtalt.

Afgørende Brist træder imidlertid frem, naar man ser hen til den Del af Eksamen, der betinger Varetagelsen af Skibsførerens ved Sølovgivningen bestemte Pligter og selve Navigeringens Sikkerhed. Hvad det første Punkt angaar, er Fordringerne hverken i offentligretlig eller civilretlig Henseende blot tilnærmelsesvis fyldestgørende, medens det i rent nautisk Henseende maa erkendes at være en fremtrædende Mangel, at Eksamen ikke omfatter Engelsk, der, bortset fra vort eget, sproglig set snævert begrænsede, nordiske Omraade, hele Verden over er Nøglen til alle nautiske Hjælpe midler. I stedse højere Grad fremtrædende, efterhaanden som Sejlskibsflaaden aftager eller forsynes med Motorer og Damflaaden tiltager, er endelig den iøjnefaldende Mangel, at Navigationsfordringerne ikke omfatter det Kendskab til Lovene for Deviation, dens Bestemmelse og dens Ophævelse, der betegner en af de væsentligste Betingelser for en virkelig sikker Navigering af et moderne Skib.

Under Hensyn til de her fremdragne Forhold maa Handelsministeriet fastslaa, at den ommeldte Eksamen — uanset hvilke Mangler den i øvrigt maatte være behæftet med som Styrmandseksamen betragtet — i hvert Fald ikke er forsvarlig i dens Egenskab af Skibsførereksamen. Det tilfældige, d. v. s. paa ganske andre Omstændigheder beroende, Forhold, at den udvidede Styrmandseksamen hidtil er blevet benyttet i betydelig Grad, har vel bevirket, at Følgerne heraf er blevet afsvækket, men har selvsagt ikke gjort den førstnævnte Eksamen mere forsvarlig. Netop i denne Forbindelse finder Ministeriet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at det beror paa en Misforstaaelse, naar Navigationsdirektøren i det oftnævnte Indlæg ved Sammenligning mellem Navigatørernes og Søofficerernes Uddannelse finder denne væsentlig den samme, for saa vidt angaar særlig de nautiske Eksamenskrav; thi netop de Krav, der i saa Henseende er afgørende, udgør en obligatorisk Bestanddel af Søofficersuddannelsen.

Til Belysning af vore Navigationseksaminer som Helhed skal man næst at erindre om, at saavel selve den gældende Styrmandseksamenslov som den Anordning, der bestemmer Kravene ved den udvidede Styrmandseksamen, har bestaaet uændrede siden 1892, endnu henvise til Bestemmelserne i Regulativerne for Navigationsskolerne, henholdsvis § 5 i Regulativet af 24. Februar 1893 og § 4 i det tilsvarende, for Tiden gældende Regulativ af 18. September 1900, i Henhold til hvilke Bestemmelser det er paalagt Navigationsdirektøren at fastsætte den de-